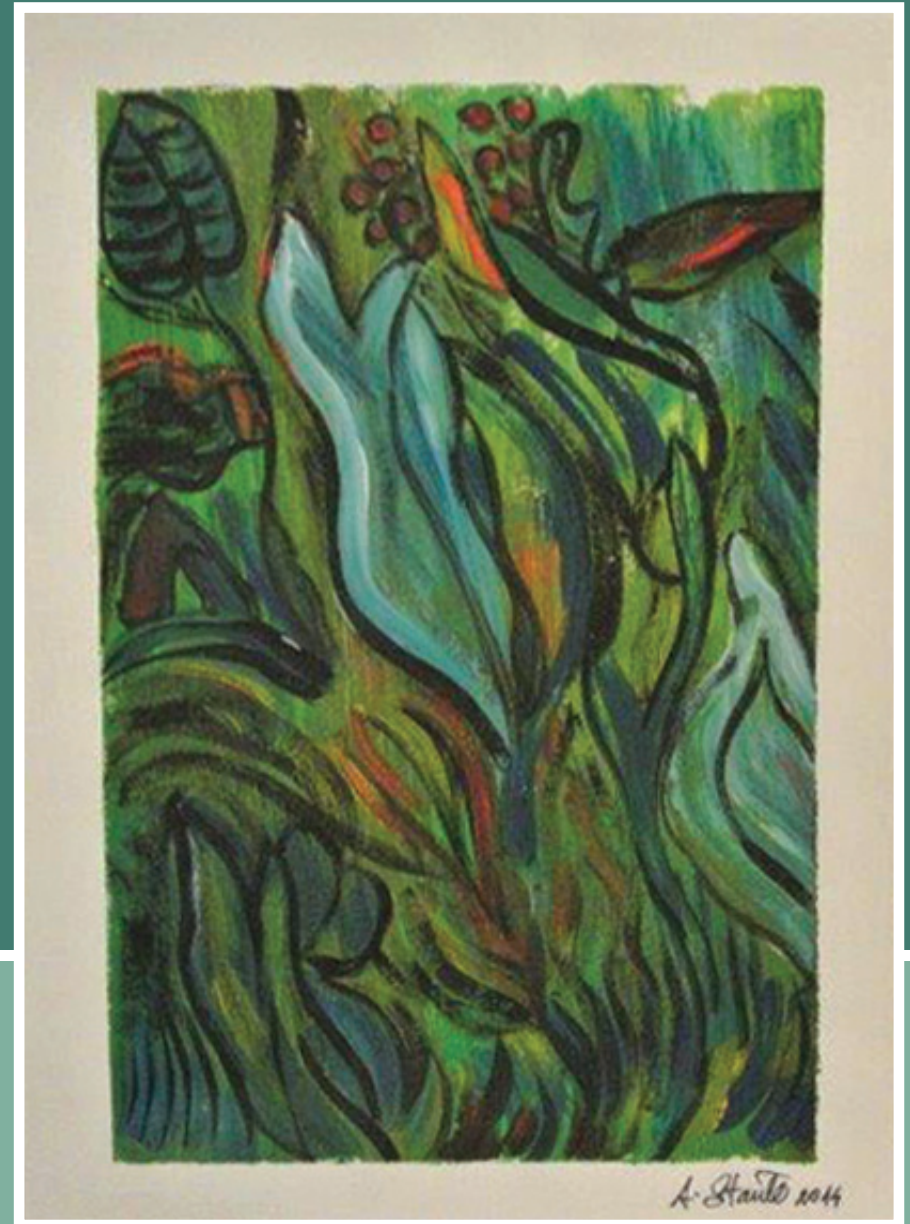

Seminarska naloga – ULP
Alenka Ana Stante

» ODISEJADA – GRŠKI MIT V 21. STOLETJU«

»Moj junaški spopad s samim seboj - odločilno življenjsko potovanje«

Ljubljana, 2016

»ODISEJADA – GRŠKI MIT V 21. STOLETJU«

Moje pravljíčno potovanje

Odisejada je grški junaški ep domnevnega avtorja Homerja.

Odisej je bil kralj na majhnem otoku Itaka. Ko je sin trojanskega kralja ugrabil lepo Heleno, ki je bila žena kralja enega od grških mest, so Grki napovedali vojno Troji, da bi se tako maščevali za ugrabitev.

Dolgo so se vojskovali in Odisej je postal eden glavnih poveljnikov v borbi za Trojo.

Doma je Odisej pustil ženo Penelopo in svojega sina.

V vseh teh letih vojskovanja in oddaljenosti od doma, se je Odisej zelo spremenil. Postal je krut, nasilen in zvit. Bil pa je tudi neustrašen borec vse te lastnosti so privrele na dan, ko se je moral boriti za svoj obstoj, za golo življenje, za borbo svojih zaveznikov in soborcev, saj je borba v vsaki vojni kruta.

Pozabljena je bila njegova žlahtnost, srčna kultura, dobrota, obzirnost, dobra volja, sožitje, in mir duše.

Po desetih letih vojne je bila Troja do tal porušena. Grki so zmagal, vojna se je končala in vojaki so se začeli vračati domov.

Odisej in njegovi soborci, so z odprtimi jadrí svojega ladjevja pospešeno jadráli proti domu. Vendar to ni bila navadna pot, še vedno so Odiseja spremljale razne hude preizkušnje, ki jih je uspešno prestal. Odisejeva pot je pomenila je vrnitev v mir, sožitje, prijateljstvo, razumevanje, pomenila je vrnitev k samemu sebi in k svojim najbližjim, domov v svoj pristan.

To vračanje Odiseja k samemu sebi, bi lahko rekli človeški projekt - načrt, moral je spet postati human človek in ta pot je bila posuta s trnjem in raznimi preizkušnjami.

Moral je spet poiskati svoj stari obraz, svojo človečnost in dobroto.

Na nek način se lahko vsak človek poistoveti z Odisejem. Ko gre skozi življenje hodi človek skozi razne preizkušnje. Življenje mu pošilja nova znanja, lepe stvari in tudi trpljenje.

To sem izkusila tudi sama in bi rada v tej seminarški nalogi opisala in s slikami ponazorila svoje potovanje v daljno deželo, svoje hrepenenje in vrnitev domov in s tem končno v svoj pravi jaz.

Celo moje življenje je bilo polno iskanj in raznih preizkušenj.

Indija

Ko sem pred dvema letoma, na svoj rojstni dan odpotovala sama v Indijo, nisem prav veliko pričakovala.

Od prijateljev in znancev, ki so bili že tam sem večkrat slišala, da te Indija zresni in postavi na realna tla. Tam ni prostora za iluzijo, sanjarjenje, meditacijo in lebdenje.

Mogoče to vse doživiš in sprejmeš, ko si že absorbiral kruto realnost sebe, drugih in absolutnega obstoja.

Celo življenje plešem, realno ne samo skozi življenje in v plesu najdem veliko lepega.

Ples sem doživela tudi v Indiji, saj je prav na moj rojstni dan, ki je v marcu tam veliko slavlje in praznovanje pomladi in takrat cel dan in celo noč plešejo in se zabavajo.

Ko sem se vrnila domov sem bila polna navdiha, vtisnila se mi je v spomin pokrajina, sončni vzhodi in zahodi, utripanje zraka od vročinskih valov vetra, rahlo deževje, ki sem ga doživela samo enkrat, zeleni bujni parki, polni cvetja, drhtenje orhidej, smeh otrok, ko so se kopali in prali svoja oblačila v reki, templji, petje vernikov ob reki Ganges in spuščanje malih ladjic želja in molitev po reki, držanje svetega ognja, ko sem pozorno mahala z njim in si želela očiščenja, masaža celega telesa s svetim oljem, yoga, jutranja in popoldanska, petje in blagoslov svetih mož. Obisk svetega mesta Puškarja, kjer sem z vodičem morala hoditi eno uro bosa, da sem zaobjela cel kraj, srečanje z opicami, vožnja s rikšo, imenovano« tuk tuk,« spanje v prelepih desertih in ples plesalke v puščavi, ob plapolanju ognja.

Vsi ljudje so bili izredno prijazni z menoj, plesalka je plesala za nas v puščavi, kjer smo jahali kamele in na slonjem hrbtu smo se počasi pozibavali na obzidje mesta imenovanega Jaipur, ki je glavno mesto pokrajine Radžastan, po kateri sem potovala.

Seveda sem si ogledala tudi eno najlepših čudes sveta, prečudoviti Tadž Mahal.

To potovanje bom ohranila v najlepšem spominu.

Ko sem se po skoraj štirih tednih vrnila domov, sem se počutila, kot da sem ravno prišla iz Indije koromandije.

To potovanje je bilo zame resnično prečudovito celo neverjetno.

Po vrnitvi domov sem pričela intenzivno slikati, morala sem upodobiti vse vtise v živih barvah, počutje in enkratnost indije.

Zdaj vem, da sem se počutila kot Odisej, ki se z borbe vrača domov, zopet k družini in k samemu sebi.

Predno sem lahko uredila vse svoje vtise, je trajalo kar dolgo ali pa sem še vedno prežeta z njimi in zato zdaj slikam, slikam.

Taka sem bila, ko sem se vesela odpravila na potovanje in nisem imela pojma kaj me tam čaka. Prepustila sem se vetru in dišečim travam svojega obstoja.

V svojih slikarskih delih, sem slike ustvarjala z nanašanjem različnih akrilnih barv.

1. Avtoportret

Tehnika: *akril na platnu.*

Dimenzije: *70 x 50 cm.*

Datum nastanka: *2016.*

Najprej sem vsako platno grundirala, da se je podlaga barvno utrdila.

Na avtoportretu sem uporabila akrilne barve v zeleno modrih odtenkih, kot je narava, travnik poln cvetja in jaz stojim tam. Uporabila sem zemeljske barve narave: zelena, modra, rjava, rumena.

2. Indijska plesalka

Tehnika: *akril na platnu.*

Dimenzije: *40 x 40 cm.*

Datum nastanka: *2014.*

Pri sliki imenovani Indijska plesalka, sem za ozadje najprej čez celo platno nanesla črno barvo.

Ker je plesala ponoči ob ognju. Nanašala sem zlato in srebrno barvo v ozadje, drugače ima plesalka obleko in tančico pisanih barv, ki sem jih nanašala v tankih plasteh. Uporabila sem barve plesa gibanja, življenja. Med nanašanjem barv, so se morale barve popolnoma posušiti, da sem lahko zopet stično nanašala druge barve.

Vse druge slike dimenzij 30 x 40 cm, sem naslikala v roza ozadju, kakršna je bila takrat svetloba, ko sem srečevala te ljudi v Indiji.

Ozadje sem naslikala s ploščatim čopičem večje dimenzije, vendar sem želela, da se roza barva malenkostno preliva, kot roza svetloba sončnega vzhoda, ker je bilo to zgodaj zjutraj. Dobila sem volumen slike, ker so podobe take, kot da vstajajo nekje iz roza meglice. Želela sem pričarati mavričnost trenutka, lebdenje barv, ki so prelivajo v živih barvah oblek, ki jih nosijo. Nastopajo barve strasti, hrepenenja, ognja, rdeča oranžna, roza. Vzdušje je prijetno.

Plasti barve so vsebovale različne nanose. Z okroglim čopičem sem omeščala oblike postav, pri ženskah, ki nosijo vodo, sem želela pričarati delno fatamorgano. Prihajale so iz meglice iz vročine zraka, ki je lebdel pod njimi. V ozadju pastirčka, sem želela prikazati pokrajino, z malimi nanosi s srednjim čopičem, sem nanašala zemeljske barve. Rjavo, zeleno, rdečo, oranžno, roza. V ozadju se vidi redke grmovnice, nekaj cvetja.

Ozadje se je znilo z ospredjem figure, vendar so nanosi figure bolj drobni. S tanjšim čopičem.

Srečala sem starega pastirja

3. Stari pastir

Tehnika: *akril na platnu.*

Dimenzije: *30 x 40 cm.*

Datum nastanka: *2015.*

4. Dva pastirčka

Tehnika: *akril na platnu.*

Dimenzije: *30 x 40 cm.*

Datum nastanka: *2016.*

5. Pastirica z ovcami

Tehnika: *akril na platnu.*

Dimenzije: *30 x 40 cm.*

Datum nastanka: *2014.*

6. Med kozami.

Tehnika: *akril na platnu.*

Dimenzije: 30 x 40 cm.

Datum nastanka: 2014.

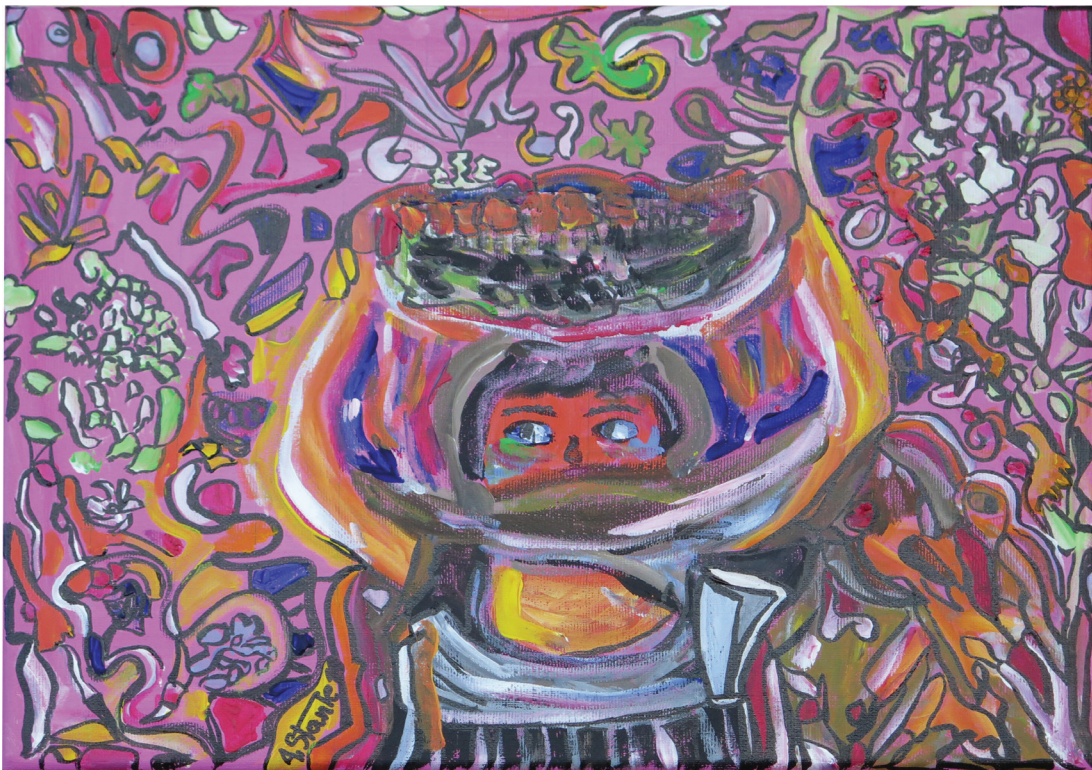

7. Dekleti nosita vodo

Tehnika: *akril na platnu.*

Dimenzije: 30 x 40 cm.

Datum nastanka: 2014.

8. Deklica s peharjem sadja

Tehnika: akril na platnu.

Dimenzije: 30 x 40 cm.

Datum nastanka: 2014.

9. Mladenič pri Yogi

Tehnika: akril na papir.

Dimenzije: 80 x 60 cm.

Datum nastanka: 2014.

10. Odisej se odpravlja v boj.

Tehnika: *barvna kreda na rjavem papirju.*

Dimenzije: *80 x 50 cm.*

Datum nastanka: *2014.*

11. Odisej se vrača domov. Sreča čudesa votline.

Tehnika: *barvna kreda na kartonu.*

Dimenzije: *80 x 60 cm.*

Datum nastanka: *2016.*

V sliki sem želela prikazati veselje, ples, da sem zopet doma. Rek »Povsod je lepo, a najlepše je doma,« se kaže v tej sliki, ki je svetla, veliko je rumene barve, zeleni odtenki. Oko zazna prehod iz roza tonov Indije v rumeno modre tone, zelene tone naše dežele. Na sliki lahko razlikujemo med oblikami in barvami, ta prizor plesa na trgu, pred hišo je upodobljen v zadnji fazi nanosa svetlih barv, v nežnih niansah in močnih odtenkih. Ob opazovanju slike postanemo dobre volje, saj slika sije v sončni svetlobi in gibanju. Želela sem uprizoriti veselje, srečo doma, barve sem pripeljala do večje intenzitete, zaradi kontrastov v sliki. Pomembno monumentalnost sem dosegla z večjim formatom slike. Istočasno sem s tem dosegla neko stabilnost in trdnost v gibanju. Barve se med seboj dopolnjujejo in so komplementarne.

12. Moje življenje, to sem jaz Alenka - kompleksno delo

Tehnika: mešana akril in olje na platnu.

Dimenzije: 100 x 70 cm.

Datum nastanka: 2016.

Vrh svojega slikanja sem ponesla do končne družinske slike, ko se odisej vrne domov, v pristan svojega doma.

Moje potovanje k sebi se je zaključilo z veliko sliko Odisejade 21. stoletja, potovanja k sebi.

Ples na trgu. Ponazarja ples cele družine, ki se vrti v krogu življenja, jaz na sliki sedim na drevesu in sem opazovalka lepote, ki mi jih ponuja življenje: to so v prvi vrsti: glasba, fotografiranje, petje, ples in slikanje, vse lepote narave in tega sveta. Film, gledališče, potovanja, druženje s sorodniki in prijatelji, dobra hrana in vse kar lepega obstaja.

Sem pacifistka, sem proti nasilju, vojnem, manipuliranju, laži in vsakršni vrsti zlorab.

